

Odrodilec

Kdo tebe, drahá vlasti, si neváží, necht' lásky světlo nikdy neobráží se v srdci jeho!

V plesu ni v želi nebud' mu přáno přituliti se k ňadrům příteli!

Kdo řeč tupí otcův, jí se rouhá,
zhyň všecka v duši té po dobru touha, jazyk bezctný oněměj!

Bud' zrádce ten jmín v lidstvu za holomka a v cizím kraji zemři bez potomka!

Blahost se mu ni ve snu nezamíhej, jen mrak a děsnost kroky jeho stíhej a kam obrátí pohled
svůj,
havran ho lačný obletuj!

„Raduj se, lačný havrane,
lahůdky se ti dostane.
Tím zrádcem vlasti budeš se pasti. Raduj se, havrane!“